

KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ „JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2009“

DS Havlíček Zákupy TO BYL HOCKEWANZEL komedie Jiřího M. Šimka

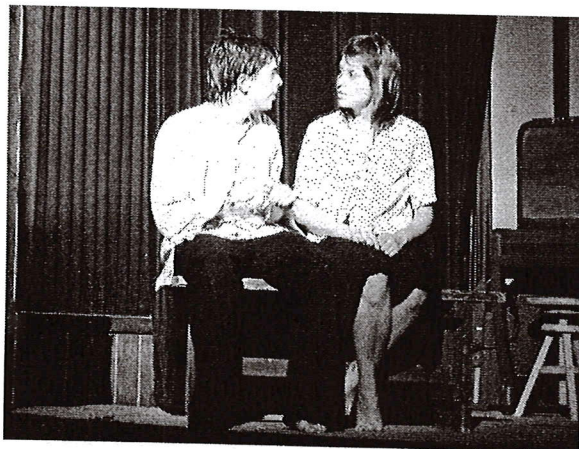
Divadelní spolek Havlíček Zákupy nám nabídl „scénickou montáž“ To byl Hockewanzel. Byli jsme svědky volného pásma vyprávění a názorného předvádění epizod – životopisných historek o panu arciděkanovi z Horní Police. Autor a režisér J. M. Šimek zřejmě neusiloval o dramatickou výstavbu v jednotlivých sekvencích ani v celku vystoupení. Úkolem herců bylo ilustrovat pomocí kostýmů a rekvizit jednoduché životní příhody. Jde o ryze vzdělávací pořad uskutečněný k lokální příležitosti. Je otázkou, zda může získat obecnější přijetí a ohlas.

Za porotu J. Kezlar.

DS Rádobydivadlo Klapý ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU divadelní hra Františka Hrubína

Rádobydivadlo Klapý inscenuje poezii. Zvolilo si k tomu poemu Františka Hrubína Romance pro křídlovku a to ve zpracování do scénáře pro činohru Národního divadla. Tento scénář Hrubínův text rozmontoval a jeho kusy slepil do nových vazeb. Přináší to některé problémy, především ochuzení Hrubínova sdělení, narušení básnického celku a dokonce i plynulosti sdělení. Vzniklo sdělení nesouvislé a přetržité, které předpokládá dokoňování nového celku jevištní akcí, případně celým jevištním aparátem.

Co na tomto půdorysu scénáře uskutečnila inscenace Rádobydivadla? Vytvořila sérii obrazů, v nichž dominuje střídavě básnická metafora Hrubínova a mimoslovní metaforická nápodoba, scénicky komponovaná. Takový

inscenační přístup předpokládá nápaditou práci s jevištními znaky. Díky jim mnoho obrazů z jeviště působí silnou sugestivitou a i prvky zdánlivě realistické se proměňují v básnické sdělení. Připomeňme si jen moment snad až naturalistický – omývání mrtvého těla dědečkova : probíhá beze slova a vydá za několik Hrubínových slok.

Metaforické sdělení z jeviště předpokládá divákovu představivost a skutečně diváka pro bohaté představy získává. K tomu napomáhá celý aparát zvukový, světelný, hudební a dekorační i hra herců, kteří především svojí akcí určují místo a charakter prostředí.

Jestliže nás něco zarmoutilo v této inscenaci, byla to ne vždy dost dokonalá dikce, která zejména v

expresivních partiích dochází k deformacím. Tenhle nedostatek se dokonce nevyhýbá ani oběma postavám Františka. Po zvládnutí korektury v tomto ohledu bude možné hovořit o jisté dokonalosti.

Za porotu J. Hraše.

Prošba

Ona to není ani tak prosba, spíše postesknutí. Proč jsme tak necitliví na své okolí? Jsem-li v divadle, měl/a bych se chovat jako v divadle. Že si s sebou do hlediště bereme svá nedopitá piva nebo snad i kávu se zákuskem – no dobrá, pokud nemlaskám a nesrkám, dá se to snad omluvit domácí atmosférou přehlídky. Ale požitaviny v šustivém celofánu? Zavádět tuhle televizní kulturu do divadla je trestné! A co pozdní příchody? Takový „divák“ přijde o deset i více minut později a systémem „Já jsem já, král“ se rozhodne, že jediné vhodné místo pro něj je uprostřed řady co nejbližší jevišti – a ještě to okomentuje. Svítící displeje mobilů, když je nutno zrovna teď napsat SMS, bouchání dveří, předčasné odchody atd. Tak tedy: **prosím, prosím...**

Andělka

DS Jizeran Rakousy POSTEL PRO ANDĚLA situační komedie Jaroslava Koloděje

Závěr Josefodolského divadelního jara 2009 patřil ochotníkům z Kulturního a divadelního spolku

Jizeran Rakousy. V jejich podání jsme viděli hru Jaroslava Koloděje POSTEL PRO ANDĚLA. Inscenátoři zvolili označení „situační komedie z dnešní vesnice“ a přiznejme si, že obraz takové vesnice není příliš potěšující, neboť situace, jež mají přinést smích, těžší z úzce vymezeného tématického okruhu opilství a kocoviny, trochy sexu a také předmětů upadnuvších do žumpy. Je škoda, že sám autor nevyužil z prvotního nápadu, jak si obyčejný človíček je schopen postřelit svého anděla strážného. Humor by se pak mohl pohybovat v nepoměrně vyšší rovině. Režie zvolila jako rámující hudbu žánr crazy, ale na jevišti se hraje ve stereotypním temporytmu s prvoplánovými gesty i mimikou v převážně fortisimovém mluvním projevu (vše je stejně důležité). Pozornost upoutá představitel Ludvíka Myslivečka naznačující schopnost herecké proměnlivosti, která je však limitována jednostranností motivace vycházející povětšinou z jednání alkoholika, byť nepostrádajícího dávku roztomilosti. Postel pro anděla je

oříškem, který doposud nebyl žádným inscenátorem rozlousknut a spíše by tento titul měl být varováním pro další soubory tápající při hledání komediálních titulů.

Za porotu R. Felzmann

Slavnostní zakončení přehlídky

s oceněním nejlepších výkonů a nominací na národní přehlídku zpestřili mladí herci – žáci ZŠ v Josefově Dole. Sami si vybrali, upravili a nastudovali ukázkou z komedie W.Shakespeara „Večer tříkrálový“.

